

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap széthűzésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTAI

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 100. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 .
Negyedévre ——— 6 .
Egy hóra ——— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vissár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órákor.

Hétfő, május 4.

Ex-lexben.

Arannyal szólunk:

... este van megint,
Mával is fogott a földi kín!

Nem mondhatjuk azonban, hogy: hála Isten!

Nemzetünk történelmének, különösen parlamentáris életünk följúdhása óta, alig van nagyobb szégyenfoltja, mint május elseje, melyre az okot egyedül és kizárólag a programszerű sorvadásban szenvedő közjogi ellenzék paralysise szolgálhatta.

Őszinték vagyunk, mint mindig s nem titkoljuk, hogy a katonai ujonclétszám fölemelése nincs a szívünkhöz növe s ha elfogadhatónak is tartjuk azt, csak azért tesszük, mert a diplomáciailag nem burkolt, s határozott kijelentések szerint, hadszervezetünknek feltétlen szüksége van rá. Nem is kerül többé évente 2—3 milliónál, s ez az összeg a mi nagy arányú állambáz tartásunkban elenyésző csekélység.

A fődolog az, hogy ezzel az áldozattal szemben megkaphatjuk e a nemzeti szempontból oly annyira kívánatos átalakításokat a közös hadsereg szervezetében, jellegében?

Ugy mondatik — s nincs okunk kétkedni benne, mert legilletékesebbek mondják — hogy a közösségből folyó egyenlőség a magyar nemzeti fölfogások respektálásával mihamarább látható jelében fog kidomborodni a katonaságnál. — Várjuk — és el is várjuk mindannyian magyarokul.

Ez nem megbontása a közösségnek, hanem a paritás jogosságából kifolyó kívánalom. Hiszszük, hogy elég lesz téve ennek is, mert a mi kormányférfiaink nem szokták olyan dolgokkal áztatni a népet, mint a véresszáju, felelőség nélkül peroráló

ellenzékiek, akik tyukot ígérnek minden napra és minden polgár fazekába, de választás után elfelejtik gondoskodni még arról a tojásról is, amiből az a tyuk ki kelhetne! Időközben ők kotkodácsolnak azonban végire mehetetlenül a Házban és az országban szerteszét! Azt hiszik, hogy a kotkodácsolás már azt is jelenti, hogy tojtak! . . .

Bizony-bizony nagyon rosszul csinálta a dolgát az ellenzék fenegyerekeskedő 15—20 embere. Belekergette saját pártjának józan többségét s azt az országos többséget, mely általános közvélemény szerint 67 óta a legalkalmasabb, legörvényisztelőbb kormány körül csoportosult — a törvényen kívüli állapotba.

Ideig-óraig fog tartani ez az állapot, — jól tudjuk.

De a lelkiismeret furdalása azoknak az eszeveszett honmentőknek, kik minden politikai tudás híjján az ex-lexet előidéztek — ha van egyáltalán hazafias lelkiismeretük — tovább fog zajogni.

Beláthatlan válságokba sodorta az országot az a féktelen s indokolatlan harcmodor, mely alkotmányellenesen a kormányzás legfőbb eszközét: az indemnítást is megtagadta.

Állambittelünket hosszas fáradozás után megállapítottuk, — most megingott.

Ipari viszonyaink alig hogy életfejlődésüknek csecsemőkorát érték el: az ellenzék nyavalya megbetegítette azokat.

Gazdaságunk — számtalan tőlünk nem függő Istencsapása folytán — országszerte pang. Most rámer az ex-lex egy olyan súlyos megpróbáltatást, a mit ellenségeink és a sorsharag együtt fognak kihasználni. Terményeinknek nincsen ára most sem, de most konkolyt vetett a rövidlátó politika legszebb vetéseink közé is.

Állatforgalmunk nem érdekli az ellenzék menagériát; tisztviselőink javadalma-zása nem bántja azokat a képviselőket, kik „jól megérdemelt” dus javadalmasukat május elsején fölveendik; kereskedelmi és vámszerződési viszonylataink bliktri nekik, hiszen az ők valutája a mandátumban van.

. . . Hát miért csinálták meg botorul azt a juxot, hogy az állambáz tartás normális alapját képező indemnítást megakasszák? Nem lett volna-e jobb, ha azt keresztül engedvén, fokozottabb erővel vetették volna magukat a katonai javaslatokra!?

Igy elvesztették jogosultságukat, hogy az alkotmányos nemzeti közérzület nevében szólhassanak, — a kormány pedig joggal utasíthatja vissza a kisebbségi terrorizmust.

. . . Kinek a kárára van ez? A nemzeti aspirációkéra, a miket az ellenzék hitványul képvisel. Dsk.

A róm. kath. hitközség közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. — május 4.

A nagybecskereki róm. kath. hitközség képviselőtestülete tegnap délután tartotta rendes évi közgyűlést Franz J. L. elnöklete alatt.

A közgyűlésen jelen voltak: dr. Grandjean József, dr. Brájer Lajos, dr. Haidegger Lajos, Herr Ödön, Baaden Károly, Glaser Péter, Baaden János, Kugler Lipót, Giljum János, Krumenacker Mátyás, Weiterschan Mihály, Etlinger Péter, Weiterschan Jakab, Mayer Rezső, Benkovich Miklós.

A közgyűlés a következő tárgyakat intézte el:

Az 1902-ik évi zárószámadásokat jóváhagyták s a szokásos fölmentvényt megadták.

Az 1903-ik évi költségvetést következőképp állapították meg:

A „TORONTAI” tárcája

Csekonics Jánosné.*)

Egymás után mennek el a nagyszonyok: Orczy Istvánné, Károlyi Györgyné és Csekonics Jánosné, akik látták feltűnni a magyar szabadság napját. Azok a dicső asszonyok, akik hozzátartoztak a világhistoria legszebb mythosának, szabadságharcunknak a történetéhez.

Az országnak sok szép lánya közt alig akadt szebb, mint Liphay Leona, amikor a negyvenes években Csekonics János oltárhoz vezette. A dugadag ferj annak a Csekonics József generálisnak volt a fia, aki II. József császár alatt rendkívüli érdemeket szerzett hazai lötenyésztésünk körül s miután megalapította a mezőhegyesi mentélepet, az elért sikerekért a Sz. István rendet is megkapta. Csekonics Jánosné mint egészen fiatal asszony szerepet játszott már az ugynevezett védegyeleti mozgalmak idején, Károlyi Györgyné, Batthyány Lajosné és a többi lelkes magyar hölgyhöz csatlakozva, egyike volt az elsőnek, akik a kék falu, fehér pettyes homi ruhában jelentek meg egyik Lloyd-bálon.

Történt, épen egy ilyen multság alkalmával, hogy gróf B. — később az emigrációban elhalt, szabadságharcunkban nagy szerepet játszott államférfi — közeledett Csekonicsné felé. B. kezében az akkor nagyon divatos virágból, a kaméliából tartott két remek példányt. Egyet föl akart ajánlani a szép asszonynak:

— Hány asszonyt akarna még elszöktetni? — jegyzé meg mosolyogva Csekonicsné — vigye tőlem ezeket a veszedelmes virágokat, maga Ördög Róbert.

A dolog hübnere az volt, hogy B. feleségét is az első férjétől szöktette el, s abban az időben

*) A „Pesti Hirlap” szerdai számából.

ugyancsak egy igen szép ünnepelt asszonya a fővárosnak hagyta el az urát a gróf miatt. B-t azonban pajtásai még sokáig nevezgették Meyerbeer híres operájának a hőseről.

Csekonicsék a negyvenes években nyitották meg kecskeméti-utcai palotájukat, s estélyeikről hosszú referátákat hozott Petricevich-Horváth Lázár lapja a Honderü, kiemelve a magyar tónust, amely ott uralkodott.

De tulajdonképeni szereplése Csekonicsnének a márciusi napok után kezdődött. Az 1848-iki év nyarán, — mikor a magyar parlament Pesten ülésezett — divatozott a délutáni kocsihoz. Valamennyi mágnás, előkelő nemes ur kocsjára részt vett ebben, s hajtottak ki a szűk Király-utcán át a városerdőbe. Julius 24-én különösen fényes volt a korzó. Az nap indítványozta ugyanis a parlamentben Teleki László, hogy az országgyűlés kebeléből menjen küldöttség a királyhoz, s hívja őt az országba. Ünnepelelték Telekit, tüntettek mellette s a Károlyi grófok egy Mária-Terézia korabeli stílusban készült hintóban hajtottak, amelyet hat szénfekete arab ló húzott. Egyszerre csak nagy ostor-durrogás hallatszott, s egy sallangos négyes fogat hajtott elő, bakján pörge kalapos, lobogós ingujjas kocssal és inassal.

— Éljen, Éljen, Vivát! kiáltás töltötte be a levegőt. A nép a kocsiában fölismerte Csekonicsné és nővérét Orczy Istvánnét; s gyalog szaladva a hintó mellett, akinél virág volt, virágot, mások pedig zöld galyakat tördelve, diadaljelvényekként dobálták a szép asszonyokra.

A Csekonics palota termeiben minden számottevő egyéniség megfordult ezekben a mozgalmas időkben. Az urak politizáltak, a szép főrangú asszonyok, zongora mellett, Petőfi Nemzeti dal-át énekeltek, amelyet Feldinger Frigyes akkoriban zenésített meg s az Életkép-ben megjelent. A rodostói temető című versét legelőször Csekonicsné olvasta föl a szalonjában összegyűlt társaságnak. Ugyan-

csak ő kínálta vendégeit elsőnek az ugynevezett magyar szivarokkal. Nem trafik volt ez már, s az uri- és párizsi utcák sarkán árusította Gschwindt: miniszter, követ, Szabadság, Unio és Szt.-Andrási elnevezések alatt. Ezt tartották a legjobbnak s régi öreg urak ma is deliciával emlékeznek zamatjára, illatára.

Julius 29-én, szombati napon történt meg a budapesti nemzetőrség zászlószentelése. Temérdek iró is volt a nemzetőrök közt, így Kemény Zsigmond, Vachot Imre, Obernyik, Pulszky Ferenc és még többen. Ötezernél több nemzetőr sereglett össze a budai Vérmezőn s beláthatatlan néptömeg hullámozott azon a téren, amelyet egykor a magyar jakobinusok vére szentelt meg. Leirhatatlanul fényes fogatokon, remek diszmagyar öltönyökben érkeztek a zászló-anyák: Almássy Pálné, Csekonics Jánosné, gróf Károlyi Györgyné, Kossuth Lajosné, Orczy Istvánné és Szemere Bertalanné. A hölgyek kocsijukból kiszállva, bizonyos jeligét mondva, egyenként szöget vert a zászló nyelébe s nagy feltűnést keltett Csekonicsné következő mondása: Csak a hazáért és a szabadságért lobogj fenn . . .

Az augusztusi napokban, a délvidéki harcok idején, a lelkes asszonyok odagyűltek a gróf Károlyi, meg a Csekonics-palotába s egész délután tépést csináltak. A verbung is erősen járta akkor Pesten és Csekonicsné akárhány fölcsapott, vagyontalan nemzetőrnek megcsináltatta az ujmundért s még költséggel is ellátta, hogy egy kis apró pénze is legyen, a szerbek ellen harcolva. Rendkívül mozgalmas idők jöttek aztán. Szeptember elején egyre több csapat vonult át a hajóhídon, a lázadó horvátok ellen indulva s a lapok hirdették, hogy István nádor személyesen vezetendi ezeket a harcosokat. Ekkor jelent meg a „Március 15.” című lapban Csekonicsné következő felszólítása: „A dunántuli kerületekben összesereglett vitéz hazafiak a veszélykörnyezte hon mentésére

A „Hivatalos Melléklet” 77-ik számával.

Szükséglet: Hitoktató fizetése 1600 kor. Személypótléka 400 kor., a segédlelkészek díjazása a zárdában való hitoktatásért 300 kor., karnagy fizetése 2000 kor., kántor fizetése 1200 kor., egyházi zene 600 kor., alapítványi kamatok 296 kor. 40 fillér, behajtási illetékek 328 kor. 70 fillér, titkár fizetése 1000 kor., iroda szükséglet 40 kor., adó 40 kor., ipariszkolai hitoktatás 120 kor. Összesen 8297 kor.

Rendkívüli kiadások: Visszafizetés temető pénztárnak 794 kor. Végösszeg 8941 kor.

Fedezet. Adó 8449 kor. 30 fillér, hátralékok befizetése 2238 kor. 38 fill. stollilletékek 638 kor. Összesen 11.326 kor.

A költségvetést egyhangulag elfogadták, egyben kimondja a közgyűlés, tekintettel arra, hogy a hitoktatóknak eddig is már harminc órája van hetenkint, a kultuszminiszterrel egy új hitoktatói állás szervezését kéri.

Rigó Antal kántornak áthelyezési költségek címén 50 kor. szavaztak meg.

A templomi énekesek és zenészek azt kérték, hogy eddigi illetményeik helyett rendes negyedévi fizetésben részesüljenek. A közgyűlés a kérelmet elutasítja.

Az új képviselőtestület megválasztása végett május 7-ikére tűzik ki a közgyűlést.

Több kisebb fontosságú tárgy után a közgyűlés Baaden Károly indítványára kimondja, hogy a belső ügykezelés ezután magyar legyen. Az indítványt lelkes éljenzéssel emelték határozattá.

A Lloyd-társulat közgyűlése.

— május 4.

A nagybecskereki Lloyd-társulat szombat este tartotta meg rendes évi közgyűlését Steinitzer Géza elnök elnöklése alatt. Az egyleti tagok ez alkalommal számokkal jelentek meg a társulati helyiségekben.

Az ülés megnyitása után dr. Pollák Győző egyleti titkár felolvasta a választmányok következő évi jelentését:

Tisztelt Közgyűlés!

A múlt évi jelentésünkben hangoztatott bajjal, sajnos, valóságos Cassandrajóslatnak bizonyult. Helyiségünknek gyér látogatottsága, a feltűnő módon apadt napi bevételek társulatunk existenciáját veszélyeztették, úgy, hogy a választmány csak a legmesszebbmenő takarékoság árán tudta a társulat fennállását és működését a jövőre nézve lehetőleg biztosítani.

Es valamithogy minden egyéni fejlődésnek szükségszerű előfeltétele az anyagi gondnélküliség, azonképpen a jelen körülmények között társulatunk virágzásáról természetesen beszélni alig lehet.

Nem akarjuk a visszafelhaladás okát kutatni; nem akarjuk taglalgatni, vajjon az általános gazdasági depressió az egyetlen ok; nem is akarjuk

szemrehányásokkal illetni senkit és nem is akarjuk az utolsó években hangoztatott intelleinket, melyek amugy is hatás nélkül maradtak, ismételni, hanem megnyugvással azon reménynek akarunk csak kifejezést adni, hogy társulatunk sikerdes multjának emléke talán mégis megtöri a közönyt és felébreszti tagjainkat azt a fentartási erős életöszönt, mely e társulatot létrehozta és sok éven át valóban magas poleig felvirágoztatta.

Hogy Önöknek anyagi helyzetükről egy rövid képet nyújtunk, kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy társulatunk csak az által volt fenntartható, hogy titkárunk önként lemondott javadalmazásáról és elhatározta magát, hogy úgy mint az alakulás első két évében, társulatunkat ingyen szolgálja.

Nem mulasztjuk el titkárunknak e helyütt köszönetünket kinyilvánítani, mert ezen elhatározása 720 kor. megtakarítást involvál.

Azonfelül sikerült választmányunknak az üzleti sürgönyöket ingyen, illetve csak az önköltségek megtérítésével szemben megszerezni és végül sikerült a szolga béréből ugyancsak 240 kor. megtakarítani. E három tétel együttvéve 1160 koronát tesz ki, mely megtakarítás, ha a játékjövdelem a lefolyt év gyarló jövdelemének összegén alul nem marad — és ettől tartani talán nincs okunk — az egyensúlyt bevételeink és kiadásaink között helyreállítja.

Tagjaink száma 170; ami a tavalyihoz képest 5 taggal való apadást jelent. Összes hátralékaink 700 koronára rúgnak, ami az előző évekhez viszonyítva a mellett nyújt bizonyítékot, hogy tagjainkban a fizetési kedv is lankadt.

A számvizsgálók által felülvizsgált múlt évi zárszámadások igazolják, hogy a társulat vezetősége a múlt évi költségvetést a legszigorubb mérvben betartotta, amennyiben egyetlen egy tételnél túlkidást nem jelezhetünk, sőt ellenkezőleg a világítás és fűtésnél határozott megtakarítások mutatkoznak.

Mérlegünk 2006 horonával aktív és a mellett hangsúlyoznunk kell azt, hogy összes butorainkat 500, újonnan beszerzett billiárdokat 560; és berndorf és egyéb felszerelésünket 400 koronával, tehát oly alacsony tétélekkel állítottuk be, hogy a mérleg felállításánál a túlzásig szolidnak mondható.

Jövő évi költségvetésünkben, amint bekezdőleg érintettük, a legszigorubb takarékoság állapontjára helyezkedtünk, sőt reméljük, hogy végrehajto közegeink buzgó igyekvésükben egyik-másik tételnél még az előirányzatot alul is maradnak.

A jövő költségvetés körülbelül 200 korona többlettel zárul, amit realitásnak azért kell elfogadnunk, mert az, hogy tiszta játékjövdelemünk az előirányzott 3000 koronán alul maradjon, az eddigi tapasztalatok szerint talán kizártnak tekinthető.

Kizártnak pedig azért, mert az utolsó évben is, melynél gyarlóbb üzletmenetet feltételezni alig lehet, a tiszta játékjövdelem a 3000 koronát meghaladta.

Társulatunk egyébkénti működéséről ezuttal keveset szólhatunk, ami különben természetes is, mert amint ép lélek csak ép testben honol, akkép eredményes működést csak az a társulat fejthet ki, amely anyagilag szilárdan áll és sáfarkodásában nem szorul lélekölő krajcáros takarékoságra.

Társulatunknak a lefolyt télen egyik főgondját képezte, hogy tagjaink családjainak olcsó és kedélyes szórakoztatást nyújtson. E célból dicsérendő áldozatkészséggel beszereztünk egy grammophont és szombati estélyeink, tülzás nélkül mondhatjuk, a várakozásokat felülmúlták, amennyiben tagjaink kedvence találkaivá lettek.

Igaz, hogy ez estélyek társulatunk pénztárát némileg megterhelik, de a vezetőség az erkölcsi eredményeivel beéri és azokat a jövőben is állandósítani el van tökélve.

A városi tanács felhívására indokolt véleményt adtunk az Ujvidékre építendő vasut tárgyában.

A postaigazgatósághoz fiókposta felállításá iránt kérvényt adtunk be, de kérvényünk nem járt a remélt sikerrel.

Az országos Kossuth-ünnepélyen társulatunk szintén részt vett, a mennyiben magát titkára által képviseltette és Kossuth sírjára koszorut helyeztet el.

A tomaseváci hid fenntartása érdekében kifejtett helyi mozgalomban társulatunk titkárunk kiküldésével ugyancsak részt vett és a kérdés kedvező megoldásához a maga részéről hozzájárult.

Főispánunkat iktatása alkalmával nem mulasztotta el társulatunk küldöttségileg üdvözölni.

A midőn pedig még megemlítjük, hogy választott bíróságunk egyszer működött, továbbá, hogy helyiségeinket körülbelül 150 vendég látogatta meg, könyvtárunkat pedig 15 tag vette igénybe, és hogy titkári hivatalunkban körülbelül 100 beadvány talált elintéztést, befejezzük jelentésünket és kérjük azt tudomásul venni. Tudomásul vétetik.

Az 1902 ik évi mérleg a következő tétéleket tünteti fel:

Cselekvő állapot: Billiárd 560; domino és sakk 30; berendezés 400; butorok 500; hátralékos tagdíjak 1000; óvadék a szeb hitközönségnél 270; pénzkészlet pedig 448 korona és 65 fillér. Összesen 3208 korona és 65 fillér.

Szenvedő állapot: Fel nem vett alapítási tőkék 450; egyéb tartozások 700; összesen 1150 korona. Vagyontöbblet 2058 korona és 65 fillér.

Ugy a mérleg, mint a zárszámadások rendben találtattak s a jelentéssel együtt tudomásul vették.

Az 1903-iki költségvetést a következőleg állapították meg: Házbér 2700; sürgönyök 240; újságok 800; világítás 1200; fűtés 500; szolga 600; biztosítás 31; telefon 200; vendéglősnek 200; irodaátalány 60; nyomtatványok 60; különféle 500. Végösszeg 7091 korona.

Fedezet: Készpénz január 1-én 448 kor. és 65 fillér; 150 rendes tag díjai 3600; hátralékos díjak 150; játékjövdelem 3000; különféle bevételek 200. Végösszeg 7398 korona és 65 fillér.

életüket áldozatul hozzák. Ne késsetek ti se, a hon melegkeblü leányai, a haza mentése körül gyöngéd részvételükkel segédkezet nyújtani, a hazáért föllálandó tábori kórház fölszerelését elősegíteni s így a megkívántató fehérműekkel, lepedő, póllyák, tépések, stb-vel megajándékozni. A tárgyakat minden időben köszönettel átveendő Csekonicus Jánosné — Liphay Leona bárónő (kecskeméti-utca, saját házában) vagy Nádossy Istvánné (háromkorona-utca, saját házában) és Sauer Ignác, az ország protomedikus, — A főápolónő Almási Balogh Pálné — a hírneves orvos neje lett, aki később honleányi ritka önfeláldozó működéséért fogságot is szenvedett. Kiss Ernőnek, a perlaszi győző-nek adott fáklyásmenet alkalmával Csekonicusné és Károlyi Györgyné vezették a magyar hölgyeket az angol királynő elé, ahol a hős lakott és Sárossy Gyula, mint a „hon gyöngyvirágairól” emlékezett róluk. Mikor a főváros népe osztály- és rangkülönbség nélkül sáncot ásott, a Liphay testvérpár, — Csekonicusné és Orczynné — is oda mentek s róluk így ír a Március 15. 1848. szeptember 24-iki száma: „ — vigyázz. . . Batthyányné, Károlyiné után jobbra áll két nő, mily buzgósággal, mily kedvvel hordják a követ, nézzetek csak jól nemes arcukra, a szelid vonásokra és meg fogjátok ismerni a két Liphay bárónőt . . .

Szomoru, rideg tél után eljöttek 1849. tavaszának napjai. Vidám májusi mulatozók helyett gyűlévész horvát katonák lepték el Pest utcáit. A Normafa tájékán nem ábrándoztak ifjak, de a honvédseregben a Gellért- meg a Naphegyről intéztek támadásokat a vár ellen. Hentzi ezalatt szüntelenül bombáztatta a védtelen várost s az alig épült szép Dunasor pár nap alatt romhalmazként füstölgött. A lelkes magyar hölgyek elhatározták ekkor, hogy nem mozdulnak ki az ostromlott városból. Ha elvész a haza, ám veszzenek ők is. A mai nemzedék, kivált leányok, asszonyok, nem érzik már ezt a fanatikus lelkesedést, ami akkor nagyanyainkat áthatotta s

legfeljebb fehérhaju matronák érzik még, ha megdobban szívük a régi, tüneményes idők dicső emlékére. Csekonicus Jánosné is kitarott a szorongatott városban s a vár diadalmas bevétele után ő is ott volt abban a hölgydeputációban, amely Pest legelőkelőbb asszonyai hoszu kocsisorban mentek ki a Rákoson táborozó Aulich tábornokhoz. Este diszelőadást tartottak a Nemzeti színházban. II. Rákóczi fogsága került színre, Zrínyi Ilona szerepében Jókainéval. Előadás után Aulichnak és Görgeynek „a pesti hölgyek a hősnőknek” fölrásu, remek babékoszorut nyújtottak át, a mely alkalommal Csekonicusné mondott néhány szót. Mikor pedig Kossuth Károlyi György fogatán bevonult Pestre, a pályaudvaron Orczynné, Orczy Mária bárónő és Batthyánynéval Csekonicusné fogadta a kormányzót.

A dicsőség napjai után azonban elborult a magyar ég. Elkezdődött Haynau uralma, aki valóságos bestiális örömmel alázza és büntette a szabadságharcban szerepelt magyar asszonyokat. Így Csekonicusné és Orczynné is elzáratta a hirhedt Nájgebáj-ba. Egy hónapig tartotta fogva a hitvány zsoldos ezeket a kitünő asszonyokat, nedves, nyomorult cellákban. Még ágyeműt se engedett bevinni a Csekonicus-palotából s mikor eziránt szót tettek nála a család befolyásos gutgesimnt ismerősei, így szólt:

— Was, diese Mistweiber können auch auf Stroh schlafen.

A bárónőkkel — nagyobb lealacsonyítás okáért folyosókat söpörtetett és suroltatott az osztrák armadia gavalier tisztje s hogy meg nem vesszőz-tette őket, csak annak köszönhettek, mert két rokonuk, Piret de Bihain Jenő és Lajos, magasabb állásu és befolyásos urak, mellettük szót tettek.

Az ötvenes években teljesen visszavonult Csekonicusné. Később, mikor már derengeni kezdett s az uralkodó — 1857-ben — elbájoló szép fiatal feleségével először jött Magyarországon fővárosába, akkor a május 6-iki diszelőadás —

Erkel alkalmi darabja, Erzsébet, került színre — jelent meg Csekonicusné is páholyában. Egyszerű gyémánt-abroncesal dus hajában, kerek halványzöld ruhában — a remény színe — mindenkinek feltűnt a bájos asszony. Ugyancsak az uralkodó pár bevonulása utáni estén fényes kivilágítást terveztek. Csekonicusné is figyelmeztették, világítassa ki kecskeméti-utcai palotáját. Mikor ezt látta egy nyakas, kuruc 48-as főur, sóhajtvá mondá:

— Finis Hungariae, hát már maga is világított?

— Hagyja el, — felelte Csekonicusné hanyagul — csak a közmondást variálom, tudja — az osztráknak is kell gyertyát gyújtani.

A hatvanas évek elején, — mikor már Nádasdy Leopoldné teljesen visszavonult — akkor lett igazi vezető hölgye a társaságnak Csekonicusné. Híresek voltak azok az amalgamáló estélyei, amelyeket egy klasszikus regényünk is megörökített. A főrangú világot akarta összeharatókoztatni az írói és művészi világgal. Sikertelen maradt ez a kísérlet, mint azóta annyi más ilyes, de temérdek jóízű bon-mot és adoma maradt föl belőlük. Így, mikor Csukásit biztatta Csekonicusné, hívna föl csárdásra egy főrangú osztrák leányt: De nem tudok magam se jól táncolni, ellenkezett Csukási — „Sebaj, biztatta Csekonicusné az író — csak menjenek a legközepebe, ahol legnagyobb a tömeg és ugráljanak ameddig bírják. Így is lett és a kis osztrák grófnő megtanult csárdászni. 1860—1861-ben a kis alkotmány idején az ifjuság legnagyobb passzióját találta a sasverésben; vagyis boltokról, hivatalos helyiségekről stb. levette a kétfejű sasos cimert. Egyszer épen a Kristóf-téren ment át Csekonicusné s látta, hogy egy csomó ifju le akarja verni az ott álló faköpponyegről a sást, de nem lehetett, mert benne állt a posztoló katoná. Csekonicusné magához intette az egyik fiatal embert, mondott neki valamit, aztán átadott egy-két aranyat. A másik pillanatban kiment a

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 119. szám) mindennap reggeli 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 6-tól 12-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

Flórián-napja.

A tűzoltók védőszentjének, Szent Flórián-nak névünnepe ünneplik ma országsszerte a tűzoltók. Az ünneplésben természetesen a nagybecskereki tűzoltók sem maradnak el s ma hagyományos díszszel védőszentjüknek.

A tűzoltók reggel teljes díszben összegyűltek az őrtanyán s innen trombitaszóval Kühn János parancsnok vezetésével a plébánia templomba vonultak, ahol délelőtt 10 órakor Engel Ferenc segédlelkész mondott misét. A misén a tűzoltókon kívül szép számú közönség jelent meg, köztük dr. Dellimanic Lajos főispán is.

A mise végeztével a tűzoltók ismét visszamentek az őrtanyára, ahonnan azután szétesztek. Délben lakoma volt.

— A nőegylet közgyűlése. A „Nagybecskereki jótékony nőegylet” dr. Dellimanic Lajosné főispánné elnökle alatt e hó 2-án délután 4 órakor tartotta meg mult hó 24-éről elhalasztott közgyűlését. Jelen voltak: Beller Istvánné, dr. Brájjer Lajosné, Daun Gyuláné, Filkovic Pálné, Hertelendy Ferencné, Hesse Edéné, Jamrits Istvánné, Kokits Sándorné, Lucsics Miklósné, Müller Józsefné, Napholtz Ágostonné, dr. Perisics Zoltánné, Solymossy Lajosné, dr. Stassik Ferencné, Steinitzer Gézané, dr. Vinczevidy Ernőné, dr. Weiserschann Józsefné, Zsiros Lajosné. Az elnök az ülést megnyitván, Streitman Antal titkár felolvassa az évi jelentést, melyből kiemeltük, hogy az 1902. évi jótékony célú táncestély a jegyek elárulásával foglalkozó hölgyek buzgalma folytán 1176 korona 60 fillér tiszta jövedelmet hozott. Az egylet tagjainak száma 67, ami nagyon csekély, tekintve az ügyet, melyet szolgál. A mult évben segélyezett szegények száma 75 volt. A népiskolai levesosztó konyhára 30 koronát, a karácsonyfára, melynél 20 gyermek kapott öltözetet, 341 kor. 87 fillért adott ki s a szegények között 2013 koronát osztott ki a nőegylet. A jótékony nőegylet által fentartott ovodába 123 gyermek járt az 1901/2. tanévben. 4 gyermek tandíjmentesen, 25 féldíjjal volt félvéve. A költségvetés-

közpönyegből a jámbor Deutschmeister, a fiatalság pedig nemcsak a sást verte le, de szétverte a fekete-sárgára festett faközpönyegét is.

Az 1870-iki árvízkarosultak javára rendezett bazárnak Csekonicsné volt a védasszonya. A régi Lloyd-épületben álltak a szebbnél szebb sátrak s talán csak a mesében lehet annyi gyönyörű lányról, asszonyról hallani, amennyi ott volt. Rövid bársony puffos nadrágban, zekében — ez volt akkor a fucsák divatja — ott járt Rudolf trónörökös is és sokat vásárolt. Csekonicsné sátra elé érve, már telve volt a keze s gyermeki naivsággal kérdezte:

— Hát még mit vegyek?

— Egy jegyzőkönyvet, meg egy írót, fenség s írja belé az első lapra: Mindig fogom szeretni a magyar nemzetet és jó leszek hozzá. A kis fenség így is tett és bizonyára követi a mottót, ha a kéréshetetlen végzet meg nem fosztott volna beünket e nagyra hivatott uralkodónktól. Évek hosszu során vezetett aztán Csekonicsné s gyakran lehetett látni bájos leánya, Csekonics Margit grófné társaságában, akit gróf Károlyi István vett nőül. Egyetlen fia Endre gróf, Cziráky Constance grófnő férje, amely boldog házasságból több gyermek származott. Még csak nemrég is gyönyörködött egy gyermek-előadásban az agg grófnő, amelyet pesti palotájában rendeztek s kedélye elele utolsó napjái nem vesztette el se rugékonyságát, se vidámságát. Szabadságharci apró történekeit szívesen mesélgette máig, így azt az epizódot, mikor a Pestre belovagoló első huszárnak egy aranyat akart adni s az esőket kért az ősmereitlen ur asszonytól.

— En pedig örömben, hogy magyar katonát látok, bizony megadtam, pedig ugyancsak piszkos és poros volt az a jó ember!

Régi dicsőséges idők dicső asszonyai immár mind elnyugodtak. Az utolsó, gróf Csekonics Jánosné fölé — ma borul a zombolyai sir nyugodalma. Hajtsuk meg a háromszínű lobogót!

Gróf Vay Sándor.

ben 1800 koronát vettek föl a szegények segélyezésére, de ez kevésnek bizonyult s a 213 kor. tulkiadást a közgyűlés jóváhagyólag tudomásul vette. Az egylet vagyona 24.153 kor. 84 fillér, mely négy takarékpénztárban van elhelyezve. Ezen titkári jelentés után Szávits Sándor pénztáros előadása alapján a pénztárnok és számvizsgáló bizottság jelentését vette tudomásul a közgyűlés és a számadásra a felmentést megadta és az 1903. évi költségvetést elfogadta. Ezután a közetközö hölgyek választattak be a választmányba: Beller Istvánné, dr. Brájjer Lajosné, dr. Demkó Pálné, Daniel Ferencné, dr. Grandjean Józsefné, Hesse Edéné, Haidegger Ödönne, Jarmatzky Sándorné, Kokits Sándorné, Keresztes Aladárné, Lucsics Miklósné, dr. Mangold Samuné, özv. Muncsics Kuzmanné, Mencezer Lipótné, dr. Mihálovits Ödönne, Müller Józsefné, Napholtz Ágostonné, dr. Perisics Zoltánné, Stagelschmidt Jánosné, dr. Stassik Ferencné, Solymossy Lajosné, dr. Vinczevidy Ernőné, Weisz Izidorné, dr. Weiserschann Józsefné, Zsiros Lajosné. Több tárgy nem lévén, az elnök a közgyűlést berekesztette.

— A megyei főorvos itthon. Dr. Plechl Szilárd, Torontálmege főorvosa, ki a vármegye képviselőtársaságban részt vett a madridi orvosi kongresszuson s ott egy nagyérdemű előadásával derekasan kiérdemelte az egybegyűlt tudósok elismerését, tegnap este visszaérkezett Nagybecskerekre.

— Elhunyt pap. Rosen Pál, aranyművész, 1848/49. honvédtábori lelkész, ki évek előtt kis-komlói lelkész volt és mint Nagy-Jécsa plébánosa nyugalomba vonult és Versecere költözött, f. évi ápril hó 30-án életének 79-ik és áldozópapságának 56-ik évében hosszas szenvedés után meghalt. A boldogult maga a megtestesült jószívűség volt. Példányképe a jó lelképásztoroknak, kiknek kebelében a vallás és hit ápolása mellett ott lobog az igaz magyar hazaszeretet szent tüze. Mikor a haza veszélyben volt, a boldogult a keresztrel oda sietett a trikolór alá, lelkesítvén halhatatlan emlékü szabadságharcosainkat. Az elhunyt 1824-ben született Aradon. Pappá szenteltetett 1847-ben május 8-án. Ezután káplánkodott Versecen, Nákófalván, Tornyán. 1849-ben mint honvédlelkész működött. 1850-től kezdve a szomorúság éveiben Hidegkúton, Billédén, N.-Sz.-Péteren, Lippán, Nagykikindán, Zsombolyán és 1858-ban Versecen is működött. Ez évben lett adminisztrátor Dognácskán, 1873-ban plébános Kis-Komlóson, 1885-ben Nagyjécsán, míg 1890-ben nyugdíjba ment és Versecen telepedett le. Itt tartotta 1897-ben arany-miséjét. Tegnapelőtt temették óriási részvét mellett.

— Nagybecskereki katonatisztek előléptetése.

A májusi előléptetések alkalmával a Nagybecskereken állomásozó katonatisztek közül a következők léptek elő: A honvédségnél Vogel Tivadar főhadnagy II. oszt. századossá és Lászlóffy Ferenc hadnagy főhadnaggyá; a közösoéknél: Ralics Dániel II. oszt. százados I. osztályú századossá és dr. Misera József II. oszt. ezredorvos I. oszt. ezredorvossá.

— Ebner esperes temetése. Jelentettük, hogy dr. Ebner Alajos, n.-kikindai plébános, torontáli főesperes mult hó 28-án 70-ik évében elhunyt. Temetése 30-án ment végbe 32 lelkész segédlete mellett. A gyászszertartás Jászai Géza apát-plébános végezte, a misét pedig Hoffmann János csókai esperes, aki igen szép emlékbeszédet is tartott. A temetésen jelen voltak az összes hatóságok, egyletek s testületek, a tanuló ifjuság s a környékbeli intelligencia.

— Uj pancsovai tb. főkapitány. Pancsova város főispánja Rakics Sándor városi rendőrkapitányt tb. főkapitányvá nevezte ki.

— A pancsovai vöröskereszt-egyesület közgyűlése. A pancsovai vöröskereszt-egyesület legutóbb tartotta közgyűlését. Skersil János pénztáros jelentése szerint az alapító tagok száma 28-ra emelkedett. A rendes tagok sorából meghalt 2, kilépett 2, négy pedig belépven, a szám változatlanul megmarad. Az egyesület vagyona a mult évben 7117 kor. 45 fill. volt, mely a Népbankban van gyümölcsözőleg elhelyezve. A mult évi jövedelemből Erzsébet-napkor 30 szegényt részesített az egyesület 2—2 korona segélyben, 40 kor. segélyt pedig a bátfai leégetteknél adományozott. Ülés végén a lelkiismeretes és szorgalmas pénztárosnak a fölmentvényt megadták és elismerést szavaztak. A választmányt egyhangulag újból megválasztották.

— Szerkesztőváltozás. Dr. Kiss Károly, nagykikindai ügyvéd székhelyét Csákovára helyezvén át, a szerkesztésében megjelent „Torontáli Közlöny” Hoffmann Jánosnak adta át.

— Ekülvő. Nagy Ferenc ó-kanizsai segédjegyző tegnapelőtt vezette oltárhoz Losonc Ilonát. A fiatal pár nászutra Budapestre utazott.

— A törökkanizsai magyar olvasó-egylet. A törökkanizsai magyar olvasó-egylet a mult héten választotta meg végleges tisztikarát. Elnök lett Pálinka Péter, alelnök Mélykúti István, jegyző ifj. Sziveri István.

— Vivő-tanfolyam Nagy-Szent-Miklóson. Szépetvetet akar megvalósítani a nagyszentmiklósi tornaegyesület. A tornaklub hat hetes vivő-tanfolyamot akar fölállítani az egyleti tagok részére. Az eszmével a legközelebbi választmányi ülésen foglalkozik az egyesület vezetősége. A tanfolyam vezetésére Armentani Edét, a híres szegedi vivő-mestert akarja megnyerni az egyesület.

— Betörő iskolás fiu. Kovács Károly 11 éves iskolásfiu tegnap délután az ablakot betörve, bemászott özvegy Grusz Teréz melencei-utcai lakásába, a honnan 2 korona és néhány fillért tartalmazó pénztárcát ellopott s a lopott pénzzel a kertre nyíló ablakon keresztül elmenekült. A betörő iskolásfiut azonban hamarosan elfogták s átadták az időközben odaérkezett rendőröknek, a kiknek Kovács bevallotta, hogy a pénzt tényleg ő lopta el. Elmondotta továbbá, hogy a lopott pénzt az utcában elásta, ahol azt később tényleg meg is találták. Kovács már több ízben követett el ily apróbb betöréseket s a rendőrségnek most gondja lesz reá, hogy a fiatal betörőnek elvegye a kedvét a gonosz cselekedetektől.

— Agyonéheztetett gyermek. Bogsánról írják, hogy Morin Katarina rom.-bogsáni lakosnő fia Konstantin, a napokban gyanus körülmények között meghalt. A községben azt beszélék, hogy a lelketlen anya agyonéheztette szerencsétlen gyermekét. Az asszony többször hangoztatta is, hogy fiát elpusztítja s így vizsgálatot indítottak ellene.

— Öngyilkos öreg ember. Versing János 62 éves, károlyligeti lakos, folytonos perpatvarban élt családjával. Ez a türelmetlen állapot annyira elkésztette az öreg embert, hogy bujában május 1-én az éléskamara egyik szögere felakasztotta magát. Hozzá tartozói csak akkor vették észre végtetes tettét, a midőn már halott volt.

— Elvesztett pénz. Geiger Manoné nagybecskereki lakosnő tegnapelőtt a városban egy 50 koronát tartalmazó pénztárcát elvesztett. A pénz tulajdonosa kéri a megtalálót, szíveskedjék a talált összeget a rendőrségre juttatni.

— Vadállatias fiu. Billédről írják: Müller Miklós odaváló fiatal gazda öreg édes apját, akivel egy háztartásban él és akivel folytonos viszálykodásban áll, mert az őt a községháznál feljelentette, iszonyuan megverte. Mikor a fiatalember községházáról hazatért, a tehetetlen öregtet toron ragadta, a földre teperte, azután a csizmasarkával annyira összerugdosta, hogy az öreg sulyos belső sérüléseket szenvedett és fölgöngyöléséhez alig van remény. A vadállatias fiu ellen megindították a bünvádi eljárást.

Jó tanács. Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedésből Budapestre a „Sétateri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétateri részére.

ESKÜDTSZÉK.

§ Az újszülött halála. Említettük már, hogy Czigulov Acáné melencei asszony ez év január hó 1-én leánya, Bibin Angelina újszülött gyermekét a szobában levő egyik ágyra fektette s megfedkezvén a kis gyermek gondozásáról, a csecsemő rövid idő alatt meghalt. Az ügyészség szándékosságát látván főforogni a dologban, szándékos emberölés büntetéseért vádat emelt Cziguláné ellen. A nagybecskereki esküdtbíróóság ma délelőtt tárgyalta az ügyet dr. Polgár Sándor törvényszéki bíró elnöklésével. Szavazóbírák voltak: dr. Duka László és Illiczky Mihály, ügyész volt dr. Wiedorn Adolf, a vádlott védője pedig dr. Kardos Samu, jegyzők: dr. Szöllőssy Károly és Becker Jakab. Esküdték: Naszke Károly, Zsiross Imre, Paul Jakab, Grünwald Zsigmond, Tumo Antal, Heller Mór, Armbruster József, Szabó Márton, Molnár Lipót, Kolányi József, Fantz István és Pierre János. Cziguláné mai kihallgatása alkalmával azt vallotta, hogy leánya Bibinné szülése oly hirtelen és váratlanul következett be, hogy már nem volt ideje a bábáért küldeni, tehát neki kellett a szülésnél segédkeznie s mivel Bibinné is nagyon betegnek érezte magát, őt ápolta s így a csecsemőről a nagy fejtettségben egészen megfedkezett, csak mikor azt akarta gondozás alá venni, látta, hogy a gyermek meghalt. Dr. Fialowski Béla és dr. Magyar Károly törvényszéki orvosok szintén a feledékenységnél, illetve gondatlanságnak tulajdonították a csecsemő elhalálását. A megidézett tanuk nagyobb része szintén Cziguláné mellett vallottak, a minek következtében az esküdték Czigulánét felmentették. Az ügyész az esküdték ítéletében megnyugodott.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekről.
Érvényes 1903. május hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:
Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
Pancsováról: délután 5 óra 55 p.
Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:
Zombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
Pancsováról: reggel 7 óra 23 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:
Zombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.
Pancsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
Nagykikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:
Temesvár, Versecz, Antalfalva—Pancsova és Alibunára: reggel 3 óra 33 p.
Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 4-én.
— Távirati tudósítás. —

Budapest, május 4.

A képviselőház ma délelőtt ülést tartott, melyen napirend előtt Széll Kálmán miniszterelnök szóval fel s azt indítványozza, hogy az idővesztés kikerüléseért jelentésének kinyomatása fölött csak az indemnitás letárgyalása után határozzon a Ház.

Erre rövid hárszabályvita keletkezett. Endrey Zoltán, Kossuth Ferenc, Papp Zoltán, Sebess Dénes, Rakovszky István és Kubik Béla felszólalása után az elnök kijelenti, hogy ha a további vitát be akarják zárni, szükséges, hogy az indítványozók is elálljanak indítványaik tárgyalásától; miután pedig ez nem történt meg, a vitát nem rekeszheti be.

Papp Zoltán és Rakovszky István a miniszterelnök jelentése ellen szólalnak fel, az utóbbi azonban nem fogadja el Barta Ödön indítványát sem, mert azt politikailag gyanusnak tartja.

Ezután szünet következett. A szünet után Sebess Dénes beszél a jelentés ellen.

A főrendiház ülése.

Budapest, május 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) A főrendiház holnap kedden délelőtt ülést tart.

Deák Ferenc emléke.

Budapest, május 4. (A „Torontál” eredeti táv.) Pécsről jelentik: Deák Ferenc szülőmegyéje, Baranyavármegye nagy ünnepélyességgel készül megülni a haza bölcseszültségének századik évfordulóját. Az évforduló napján, október 17-én a vármegye díszgyűlést tart, délelőtt a székesegyházban istentisztelet lesz, délben pedig diszebed.

Az aradi román püspök fölszentelése.

Budapest, május 4. (A „Torontál” ered. távirata.) Aradról jelentik: Papp Jánost, az aradi új román püspököt május 6-án szenteli föl püspökké Nagyszebenben, az ottani érseki egyházban Metianu János metropolita. A felszentelés után megállapítják a püspöknek Aradon való beiktatásának napját is, mely valószínűleg május közepén lesz.

Az angol király Párisban.

Budapest, május 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból táviratozzák: Edward angol király Loubet elnök tiszteletére, az angol nagykövetség palotájában diszebedet adott, amelyen jelen voltak a francia kormány tagjai, az angol király kísérete, a nagykövetek és több más előkelőség.

A német császár Rómában.

Budapest, május 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából táviratozzák:

Vilmos császár tiszteletére tegnap este az Argentina színházban diszeledés volt, a melyen a jelenlévő császárt a közönség impozáns ovációban részesítette.

Halálos ítélet.

Budapest, május 4. (A „Torontál” eredeti távirata.) Eszékéről táviratozzák: A mitrovicai törvényszék Jovanovics Timitor kutyapecét, ki a segédjét meggyilkolta és baltával fölnegyelte, halálra ítélte.

Határidő-üzlet.

Budapest, május 4. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak kissé csökkentek. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:

Buza (júliusra)	7.44—
Tengeri (májusra)	6.28—
Tengeri (júliusra)	6.33—
Rozs (októberre)	6.50—
Zab (októberre)	5.56—

2430/903. szám.

385—2.2

Pályázat.

Torontálvármegye bánlakai járásához tartozó Nagygáj községben elhalálozás folytán megüresedett segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása áll: évi 1000 korona készpénzfizetésből, továbbá 22 kor. utálatány, anyakönyvvezető-helyettesi tiszteletdíj 40 korona, husszemlésként leendő megbízatása esetén megállapított vágatási díjak. Az illető köteles a végrehajtásokat is végezni. A szerb nyelv tudása feltétlenül kívántatik.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képesítésüket, alkalmaztatásukat s nyelvismeretüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám legkésőbb f. évi május hó 25-ig annál is inkább nyújtsák be, mert a később beérkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom. Az állás azonnal betöltendő. A választás napját külön rendelkezéssel fogom megállapítani.

Bánlak, 1903. évi május hó 1-én.

Hausser,
főszolgabíró.

1974/1903. sz.

381—2.2

Hirdetmény.

Torontálvármegye alispáni hivatala 1903. évi április hó 12-én kelt 12.448/1903. számú jóváhagyásával a Csene—ujvári járási közuton 0—1 km. szakaszán levő **Öbega-híd helyreállítására** vonatkozó költségvetést 3798 kor. 45 fillér összeg erejéig jóváhagyom.

A fentemlített munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1903. évi május hó 12-ik napjának délelőtt 11 órájára a csenei járási főszolgabírói hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására zárt ajánlataikat kitűzött nap délelőtt 11 órájáig igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkeztettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a csenei főszolgabíróságnál a hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Csene, 1903. évi április hó 23-án.

Uzbasich Gáspár
főszolgabíró.

2027. sz. 1903.

388—3.1

Pályázati hirdetmény.

800 korona évi fizetéssel rendszeresített szentpéteri községi segédjegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűleg felszerelt folyamodványukat folyó évi május hó 20-ikáig hozzám adják be.

Perjámos, 1903. évi április hó 26-án.

Gyertyánffy s. k.,
főszolgabíró.

Torontálvármegye központi járás főszolgabírájától.

3853/1903.

380—3.2

Pályázati hirdetmény.

Orlovát községben lemondás folytán üresedésbe jött községi írnoiki állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom a pályázókat, hogy képesítésüket és eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket f. é. május 25-ig hivatalomhoz annyival is inkább terjesszék be, mert a később beérkező pályázati kérvényeket figyelembe nem veszem. Az állással 720 korona készpénzfizetés és 1 öl tűzifa élvezete van egybekötve.

Nagybecskerek, 1903. április 30.

Daniel Ferenc,
főbíró.

Torontálvármegye zombolyai járás főszolgabírájától.

3043 sz. 1903.

378—3.1

Pályázati hirdetmény.

Zombolya községben a községi jegyzői állás elhalálozás folytán megüresedvén, arra pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6. §., illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-ában előirt képzettségüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi május hó 31-éig bezárólag terjesszék be, mert az elkésletten beadott kérvényeket figyelembe nem veszem.

Ezen községi jegyzői állás javadalmazása a községi szervezési szabályrendelet szerint a következő:

1. Évi fizetés 400 korona.

2. 106 mérő buza.

3. 25 font gyertya.

4. 8 öl tűzifa házhoz szállítva.

(Megjegyeztetik, hogy az 1903. évi jóváhagyott községi költségvetés szerint a folyó évre a 106 mérő buza 903 kor. 12 fillér, a 25 font gyertya 32 kor. 50 fillér és a 8 öl tűzifa 224 korona készpénzbeni megváltással van megállapítva, melyeknek készpénzbeli végleges megállapítása folyamatban van.)

5. 800 □-öl külső kert használat.

6. Szabad lakás a község házában, az udvar és mellékhelyiségek közös használatával.

7. A magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetése.

8. Anyakönyvvezetővé leendő kinevezése esetén 200 korona tiszteletdíj.

A választási határidő a pályázati határidő lejártá után fog kitűzteni.

Zombolya, 1903. évi április hó 25-én.

Föris,
főszolgabíró.

1507. sz. 1903.

389—3.1

Pályázati hirdetmény.

Bóka község jegyzői irodájában egy a jegyzői és anyakönyvvezetői teendők minden ágában jártas egyén huzamosabb időre 2 kor. napidíj mellett azonnal alkalmazást nyerhet.

Bóka, 1903. április 29.

Bóka község előljárósága.

Kiadó lakások

angusztus hó 1-ére, esetleg azonnal a Gizella-rakpart 462. sz. alatt.

I.

Egy utcai lakás, mely áll 3 utcai szobából, zárt folyosó és mellékhelyiségekből.

II.

Egy udvari lakás, mely áll 3 szoba, zárt folyosó, előszoba és mellékhelyiségekből.

Felvilágosítással szolgál

Benkovich Mihály,
gyógyszerész.

380—3.1